

Kapitel 1

Första dagen i skolan.

Hej! Jag heter Isa jag är 11 år gammal. Jag bor i Stockholm. Jag har börjat i en ny skola den heter Sötabärgensskolan. Det finns många lärare där och min lärare heter Sara. Första dagen gick jag fram till klassrumsdörren och såg schemat fastnålat på dörren. Då såg jag att jag hade idrott!

-Jag visste inget för jag fick ju inget schema eftersom jag är ny här idag, sa jag till idrottsläraren.

-Jag fattar det gör inget, förresten, jag heter Isak.

-Jag heter Isa, sa jag.

-Du kan få sitta och titta på, jag måste fixa till idrotten vi syns, sa idrottsläraren.

Jag gick till en plint och väntade på barnen. Då såg jag en dörr. Jag gick dit och jag kände på handtaget, då började det lysa. Jag blev riktigt förvånad när det hände, och jag visste att jag behövde ta reda på mer om den. Då kände jag en svettig och varm hand på min axel, jag vände mig om och där stod idrottsläraren och kollade på mig med en förvånad blick och sen lite arg.

-Vad gör du här jag sa att du skulle vänta där borta vid plinten?

-Jaag... trodde det var toan, sa jag

-Jaha okej, då kan jag visa var toan är, sa läraren.

-Tack.

Jag kände mig dum när jag ljög för min lärare. Sak samma han vet ju inget så det går nog bra. När jag gick till toan såg jag en tjej som skulle tvätta sina händer. Jag sa hej. Hon sa hej tillbaka.

-Vad heter du? sa jag.

-Jag heter Lovisa. Vad heter du?

- Jag heter Isa.

Hon verkade snäll och jag ville bli hennes vän men när jag tänkte fråga om hon ville leka på rasten sa hon

-Oj jag måste gå till idrotten vi ses senare, hej då.

-Hejdå ,sa jag

Kapitel 2

Brevet.

Jag hade rast nu och jag såg Lovisa där vid gungorna, hon var helt ensam.

Jag gick dit och berättade om dörren.

-Vilken dörr? sa hon

-En dörr vid idrottshallen.

-Ska vi gå dit nu jag menar vi har ju tid.

-Ja det låter kul, sa jag.

Och jag var bara där några gånger men det var inget brev där då men nu finns det ett!

-Det står :

Hej

Jag heter Bingbong och jag bor i landet bakom dörren. Det heter Skoj och skratlandet, det låter kul men det är ett lidande och jag behöver din hjälp att fly härifrån.

Vet ni vem Isak är alltså eran idrottslärare? Han har varit i Skoj och skratlandet och han har nyckeln till den magiska dörren. Försök att få tag i den.

Hälsningar Bingbong

Jag och Lovisa blev super duper förvånade när vi läste brevet men vi ville ändå försöka hjälpa Bing Bong.

Kapitel 3

Nyckeln.

Vi frågade idrottsläraren vart han bodde så vi kunde ta nyckeln. Det är ju inget inbrott om han är hemma så vi får bara se hur det går. Nu är vi på väg hem till idrottsläraren, vi följde efter honom men han märkte inte nånting och han var så dum och visade vägen hem till sig. Nu var vi där och letade efter nyckeln. Han hade hundratals lådor fyllda med saker. Vi öppnade den sista lådan och det fanns minst 30 nycklar där. Vi tänkte ta alla och se vilken som passade men det skulle Isak nog höra så vi behövde en annan plan. Vi tog den nyckeln som vi trodde skulle vara rätt och så var vi på väg ut genom ytterdörren. Vi tittade på Isak om han såg oss men han sov och så såg vi nyckeln på hans byrå och det var den rätta nyckeln och vi tog den och sprang till skolan.

Kapitel 4

Den magiska dörren

Nu var vi i skolan. Vi sprang så snabbt så att vi knappt kunde tänka av glädje. Till slut så tvärbromsade Lovisa hon kollade på klockan och sa:

-Vänta!! min mamma vill ha mig där hemma klockan tolv, åååå nej klockan är tolv jag måste hem.

-Ok då, jag klarar det själv gå hem du jag ringer när jag får veta nåt, sa jag.

Jag gick in i idrottshallen och gick fram till dörren. Egentligen var jag väldigt rädd, detta ville jag göra med min bästa vän Lovisa. Det kändes som fjärilar i magen och jag var så rädd...Nu händer det! Vad finns bakom dörren? Nu kan jag ta reda på det..... Okej jag måste öppna dörren, jag måste se vad det finns bakom den, tänkte jag. Jag låste upp dörren.

Kapitel 5

Skoj och skrattlandet

När jag kom in i Skoj och skrattlandet såg det så vackert ut tyckte jag. Jag såg en regn-ponny, den var konstig men så vacker.

Ponnyn gick fram till mig och jag klappade på dennes lena hår, det var så mjukt och skönt.

Jag gick runt i landet och kollade vad som fanns, det fanns en godis-stad och en pommesfrites och popcorn-stad. Jag kan väl gå in i pommesfritesstaden ändå, tänkte jag.

Jag sprang in i pommesfrites-staden jag hoppade från pommesfrites till pommesfrites jag tog och smakade en av pommesfritesarna den var jättegod. När jag var på väg ut så såg jag att ponnyn hade följt efter mig. Jaja tänkte jag. "Kom" sa jag till ponnyn, ponnyn sprang till mig. "Hej jag heter Molly" sa ponnyn och kollade upp på mig.

Kapitel 6 Ponnyn

“Kan du PRATA”! Sa jag till Molly, “ja det är klart alla djur kan prata här i skoj och skratt landet” sa Molly. Hon behövde hjälp med att hitta Bing Bong i skoj och skratt landet för han är borta. Molly berättar att Bing Bong gråter godis och att han ser ut som en elefant fast regnbågsfärgad.

“Okej jag och springer hem och hämtar rep som vi kan fånga Bing Bong med, Förstoringsglas så vi kan följa efter godis spåren, och en vattenflaska ifall vi blir törstiga” sa jag.

“Nej det behövs inte det finns ett drick- stad”, sa Molly

När jag kom tillbaka till skoj och skratt landet så var det dags att gå och leta efter Bing-bong.

Kapitel 7 slutet

Vi gick förbi pomesfrites- staden sen popcorn- staden och sist godis staden. Där såg vi godis på marken. Vi följde efter alla godisbitar. Nu var vi framme där godisbitarna tog slut. Där satt BingBong i ett hörn och grät godis. Jag gick fram och frågade hur det var fatt. Han sa:

-Är du Iza? Jag gråter för att jag inte hittat en väg ut ur det här landet.

-Ingen fara, sa jag och ja jag är den du väntat på, jag är Iza. Jag ska hjälpa dig men vad gör det här magiska landet så farligt?

-Det är för roligt jag vill UT! Sa Bing Bong

-Va?

-Ja du hörde mig, sa han.

-Men ärligt vad menar du? frågade jag

-Jag menar att det får en att skratta till döds, sa Bing bong.

-Jaha då sticker vi så du får gå hem till ditt hus och aldrig hamna här igen. Då blir du trygg, sa jag. Och den där idrottsläraren tar jag hand om.

Nu var vi i den verkliga världen och Bing Bong var trygg hemma hos sig och jag var hos mina föräldrar.

-Mamma, mamma!!!! Du skulle bara veta vad jag har varit med om, sa jag.

- Jag har träffat en jättekonstig figur, han gråter godis och har regnbågsfärg på kroppen och han ser ut som en elefant.

-Iza gå och lägg dig nu, sa mamma

Hahaha skrattade jag och gick upp på mitt rum.